

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513200110
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8513200110.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Marianny Muránskej a JUDr. Michala Bororňa v právnej veci žalobcu Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO 31 351 026, proti žalovanej B. Q., nar. X.X.XXXX, trvale bytom U. XXX, XXX XX U., o zaplatenie 942,02 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni č.k. 6C 17/2013-83 z 30.9.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 942,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 2 % ročne zo sumy 942,02 eur od 31.10.2012 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 56,5 eur. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Povolil žalovanej dlh žalobcovi splatiť na istine úrokov z omeškania a trovách konania v pravidelných mesačných splátkach po 200 eur mesačne s účinnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcej po právoplatnosti rozsudku so splatnosťou splátky vždy do 25-tého dňa, v tom v ktorom mesiaci tak, že sa poradie splátok určuje na istine, trovách konania a úroku z omeškania až do úplného zaplatenia dlhu s tým, že omeškanie, čo i len jednej zo splátok bude mať za následok zročnosť celého plnenia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca so žalovanou uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej jej poskytol finančné prostriedky. V dôsledku toho, že žalovaná prestala úver splácať k 30.10.2012, žalobca v súlade s § 11 ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie požiadala o okamžité splatenie stavebného úveru. Ku dňu 30.10.2012 zostatok celého úveru predstavoval sumu 942,02 eur. Priznal tiež úrok z omeškania podľa návrhu, zamietol žalobu týkajúcu sa úroku z úveru po 30.10.2012, t.j. od 31.10.2012, keďže podľa názoru súdu prvého stupňa žalobcovi patrili dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov len do splatnosti dlhu. Následne má žalobca nárok na úrok z omeškania. Výrok o povolených splátkach odôvodnil ustanovením § 160 ods. 1 veta 2 O.s.p.. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p..

Proti uvedenému rozsudku pokiaľ išlo o výrok, v ktorej prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá, podal odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že vzťahy medzi účastníkmi sa prednostne upravujú podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Pokiaľ súd bez ďalšieho konštatoval, že žalobcovi patria dohodnuté

úroky z poskytnutých prostriedkov len do splatnosti dlhu, toto svoje rozhodnutie žiadnym spôsobom neodôvodnil. K otázke priznania riadneho zmluvného dohodnutého úroku poukázal na ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Pokiaľ išlo o zamietnutie žaloby vo vzťahu k riadnym úrokom, rozhodnutie súdu prvého stupňa nemá žiadnu právnu oporu v právnom poriadku a predstavuje porušenie Ústavou garantovaných práv. Svoju argumentáciu opiera súd prvého stupňa o ustanovenia Obchodného zákonníka. Preto nie je zrejmé, prečo neboli priznané riadne úroky žalobcovi, ale v tejto časti bola žaloba zamietnutá. Podľa názoru žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa neobsahuje buď vôbec alebo veľmi nepresvedčivé odôvodnenie vo vzťahu k riadnym úrokom. Z toho dôvodu v tejto časti považoval žalobca rozhodnutie súdu prvého stupňa za nepreskúmateľné a zmätočné. Ďalej poukázal aj na právo účastníka občianskeho súdneho konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a porušením tohto práva je odňatá možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti takémuto rozhodnutiu súdu prvého stupňa v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Preto je potrebné, aby žalobca ako účastník konania dostal špecifickú a vyčerpávajúcu odpoveď práve na tento argument súdu, ktorý je pre rozhodnutie súdu rozhodujúci, t.j. aby sa z odôvodnenia rozhodnutia dozvedel, prečo súd rozhodol tak ako rozhodol, resp. z akej témy jeho záver vychádzal. V prípade takéhoto rozhodnutia je podľa názoru žalobcu nevyhnutné, aby súd konkretizoval skutkové a právne dôvody svojho rozhodnutia. Takýto prístup súdu prvého stupňa potom preznačuje svojvoľu v posudzovaní rozhodných skutočností bez ich ďalšieho skúmania. Preto navrhol, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie vo vzťahu k tomu, že žaloba bola v prevyšujúcej časti zamietnutá.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

Odvolací súd prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa ustanovenia § 212 ods. 1,2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Pokiaľ išlo o napadnutý výrok, v ktorom bola v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá vychádzal súd z ustálených skutočností, ktoré aj riadne správne právne odôvodnil a na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 49 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 ObZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvykle úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie, než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej miere.

Podľa § 506 ObZ, ak je dlžník v omeškaní s vrátením než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 369 ods. 1 ObZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve a to bez potreby osobitného upozornenia.

Z obsahu spisu je zrejmé, že pokiaľ išlo predmet sporu nárok, uplatnil žalobca vo vzťahu k žalovanej potom čo zbral žalobcu späť voči žalovanému v 2/ rade a konanie bolo zastavené, na základe zmluvy o stavebnom sporení, kde táto bola viazaná na sumu 3 319,39 eur pri úrokov sadzbe 6 % na základe žiadosti na poskytnutie úveru zo strany žalovanej. Je zrejmé, že zmluva bola uzavretá pod číslom 10262979/7930 s tým, že boli dohodnuté v zmluve podmienky, podľa ktorých ak poberateľ úveru mešká so zaplatením dvoch splátok, alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, môže žalobca požadovať okamžité splatenie celého úveru a v takom prípade sa platná úroková sadzba zvyšuje za dobu oneskorenia o 2 % im. Dňa 30.10.2012 požiadal žalobca o zaplatenie celkového zostatku úveru formou okamžitého splatenia celého zostatku úveru vo výške 942,02 eur, zároveň požadoval priznať riadny úrok vo výške 6 % z istiny od 31.10.2012 do zaplatenia, ako aj úrok z omeškania vo výške 2 % z istiny od 31.10.2012 do zaplatenia.

Odvolacia námietka žalobcu smerovala vo vzťahu k rozsudku súdu prvého stupňa k dvom okolnostiam po prvé, že bola žaloba zamietnutá v prevyšujúcej časti, ktorá predstavovala nepriznaný riadny úrok z úveru vo výške 6 % od 31.10.2012 do zaplatenia bez toho, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa obsahovalo riadne a podrobné odôvodnenie tohto svojho rozhodnutia, čím súd prvého stupňa rozhodol v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka, na ktoré poukázal vo svojom rozsahu vo svojom rozhodnutí a v rozpore s právom účastníka občianskeho súdneho konania na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

Argumentácia žalobcu v odvolaní, že pri uplatňovaní nároku na úrok z úveru po jeho zosplatení v zmysle platných právnych predpisov Obchodného zákonníka neobstojí, nie je pritom podstatné, že zo zmluvy o úvere ani nevyplýva, že by sa úprava práv a povinností účastníkov zmluvy mal použiť podporne Občiansky zákonník. Dôležité je, že priamo úverové zmluvné podmienky obsahujú úpravu práv a povinností veriteľa a dlžníka v situácii, kedy dôjde k zosplateniu úveru. Preto nie je v danej situácii dôvodná subsidiárnosť aplikácie všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Možno konštatovať, že z rozhodnutia súdu prvého stupňa je zrejmé, že nárok žalobcu na priznanie riadne úroku z úveru po okamžitom zosplatení úveru, teda po období 31.10.2012 považoval za nedôvodný. V tejto súvislosti súd prvého stupňa sa odvolala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Obdo 143/1998. Toto rozhodnutie práve hodnotí nároky poskytovateľa úveru, alebo peňažných služieb na úrok z úveru alebo riadny úrok vo vzťahu k obdobiu po splatnosti celého úveru. Poukázaním na toto rozhodnutie súd prvého stupňa dal odpoveď na nárok žalobcu aj keď ho podrobne neuvádza, vzhľadom k tomu, že toto rozhodnutie je dostupné verejne. Na toto rozhodnutie poukázal, odvolací súd už v množstve iných rozhodnutí v obdobných právnych veciach (narp. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 3Co 85/2013). Z týchto dôvodov aj odvolací súd sa stotožňuje so stanoviskom súdu prvého stupňa a jeho závermi v rozhodnutí, ktoré bolo napadnuté odvolaním, že nárok žalobcu na riadny úrok z úveru po 30.10.2012 neprináleží.

Odvolací sú ešte poukazuje na to, že úverové obdobie, na ktoré sa peňažné prostriedky poskytujú, teda čas na ktoré slúžia finančné prostriedky pre tento účel, nepatrí medzi podstatné náležitosti. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádza do úvahy za toto obdobie po splatnosti úveru, úrok z omeškania. Tento inštitút je odlišný od odplatného úroku a má sankčnú povahu. Ako vyplynulo zo žaloby a príloh pripojených žalobcom, uzavretá zmluva obsahovala dohodnutú podmienku medzi inými podmienkami v tom, že ak sa dostane dlžník do omeškania veriteľ, ma právo pristúpiť k oznámeniu a požiadaniu okamžitej splatnosti celej zvyšnej časti úveru. Toto svoje právo žalobca využil a požiadal okamžité zosplatenie úveru a riadny úrok je náležitosťou, ktorá patrí k tomu obdobiu za ktorý úverový vzťah medzi účastníkmi existoval, platil a to je obdobie od poskytnutia finančných prostriedkov, resp. uzavretia úverovej zmluvy až do oznámenia žalobcu o pristúpení k okamžitému splateniu celého zostatku úveru.

Pokiaľ išlo o riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, v tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že súd prvého stupňa, aj keď v stručne odôvodnenom rozhodnutí uviedol, v ktorej časti a z akých dôvodov je žaloba zamietnutá a poukázal na rozhodnutia, ktoré riešia obdobie nárok žalobcu v jeho neprospech. Označil spisovú značku rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré citoval vo svojom rozhodnutí. Takýto postup súdu prvého stupňa nemožno považovať za nedostatočne odôvodnené rozhodnutie a fakt, ktorý by mal potom predstavovať nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia, keďže

je zrejmé, v ktorej časti bola žaloba zamietnutá, vo zvyšku bol žalobca v celom obsahu úspešný. Preto žalobca svoje odvolanie smeroval k jeho nároku na riadny úrok z úveru.

Preto odvolací súd toto rozhodnutie v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom k tomu, že žalovaná, ktorá mala úspech v konaní pred odvolacím súdom náhradu trov konania nežiadala, súd žiadne nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.